

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Diskussionen om postvæsenets struktur har stået på i meget lang tid såvel blandt politikere som blandt medarbejderne og deres organisationer. Diskussionen er gået lige fra et rent aktieselskab til småændringer i det bestående system.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at ministeren har forhandlet sig frem til en form, der tilgodeser nutidens krav til en offentlig virksomhed som postvæsenet, og at regeringspartierne, Venstre, De Konservative og SF er enige i i lovforslaget. Jeg har forstået, at forslaget også accepteres af fagorganisationerne ved postvæsenet og postvæsenets ledelse.

Realiteten er, at kravene til postvæsenet i de senere år er skærpet væsentligt, ligesom forbrugsmønstret for kommunikation er væsentligt ændret. Daglig møder vi andre måder at kommunikere på end den traditionelle skrevne postforsendelse. De elektroniske medier bliver mere og mere udbredt, mere udviklet og mere anvendt. Det skyldes ikke mindst, at de både er hurtigere og billigere. Postvæsenet møder således en stadig stigende konkurrence og skal for at kunne gå ind i konkurrencen have en anden struktur, der sikrer større frihedsgrader og lige vilkår med de øvrige udøvere på markedet.

Det skal da også nævnes, at et EF-direktiv er på vej, efter at den såkaldte post-grønbog har været til høring og er blevet godt modtaget i EU-landene. Hovedindholdet er en liberalisering og i lighed med, hvad der skete på teleområdet, en adskillelse mellem administration og drift.

Jeg skal allerede nu slå fast, at Socialdemokratiet ikke kan acceptere en forringet service, og at forbrugerne fortsat skal have tillid til det danske postvæsen, som efter lovforslaget nu bliver kaldt Post Danmark.

Det har været et udtalt ønske, at Post Danmark blev frigjort fra finansloven og derved fik mulighed for at indgå i en konkurrence med øvrige virksomheder på området.

Naturligvis skal dette være en fair konkurrence, og derfor må det sikres, at der ikke sker en krydssubsidiering. Som noget nyt får Konkurrencerådet fuld indgrebsmulighed på områder, hvor der ikke er eneret eller befordringspligt.

Med dette forslags gennemførelse etableres Post Danmark som en selvstændig offentlig, altså statsejet, virksomhed. Post Danmark skal le-

des af en bestyrelse på ni personer, heraf tre valgt af medarbejderne i overensstemmelse med reglerne i aktieselskabsloven. Trafikministeren udpeger de seks, herunder formanden og næstformanden. Valgperioden er to år, og ministeren kan til enhver tid afsætte de af ministeren udpegede medlemmer. Bestyrelsens formand er forpligtet til orientere ministeren om sager af væsentlig betydning.

Trafikministeren meddeler koncession til Post Danmark med et indhold, som er beskrevet i lov om postvirksomhed. Og heraf fremgår det, at der kræves en befordringspligt. Denne forpligtelse sikrer en landsdækkende postbefordring af almindelige adresserede breve, postkort, adresserede og uemballerede forsendelser osv., som vi kender det i dag.

Der skal også kunne sendes rekommanderede breve, som vi kender det i dag, og tilsvarende skal der kunne sendes til udlandet via Post Danmark. Befordringspligten omfatter også indsamling ved postkasser, ved posthuse og postbutikker. Og når jeg nævner alt dette, er det for at forsikre borgerne om, at strukturændringen ikke vil skabe forringelser i den almindelige postservice.

Det skal bemærkes, at staten gennem disse lovforslag får eneret på befordring på to områder: Almindelige adresserede forsendelser, uanset indhold, når de er lagt i en konvolut eller lignende emballering, adresserede skriftlige meddelelser, herunder postkort, med individuelt indhold.

Det lyder meget traditionelt og er det sådan set også. Det, man skal bemærke, er, at eneretten omhandler almindelige breve under 250 g. Det er anderledes, end det er i dag.

Med hensyn til medarbejdernes ansættelsesforhold ændrer lovforslaget intet.

Hvad angår den økonomiske side af sagen, vil Post Danmark skulle følge reglerne i årsregnskabsloven og reglerne i aktieselskabsloven. Det vil sikre ligestilling på konkurrenceområdet. Naturligvis skal Post Danmark sikres vilkår, så det kan gå ind i en konkurrencesituation.

Et andet hensyn er hensynet til statens finanser. Staten har i mange år haft gode indtægter fra postvæsenet. Og den balance har man søgt klaret ved, at Post Danmark betaler 2,6 mia. kr. til staten som kompensation for overtagelse af postens nettoaktiver, herunder goodwill. Post Danmark modtager 580 mio. kr. til dækning af optjent ferie og tilgodehavende frihed. Pengene kommer fra en opsparet pulje i generaldirektoratet. De resterende 280 mio. kr. tilfalder staten.